

den måde ligesom kunne holde igen på miljøkatastrofer og miljøproblemer, må vi gøre os klart, næsten er for høven. Man hører det indimellem, måske i ubetænksomhed.

Et meget vigtigt element, der understreges i vedtagelsen i dag, er det differentierede ansvar. Det er slet ikke spor udansk, at de, der har muligheden, skal bidrage og forpligtes mere, og jo mere mulighed de har, jo mere må de føle sig forpligtede.

Det er også vigtigt, at det understreges, at en sådan aftale imødekommer ulandenes behov for vækst og reduktion af fattigdom, og at det fastholder målsætningerne om bistand og øget markedsadgang for navnlig de fattigste landes produkter.

Der må vi gøre os klart, at her kræver det også politisk lederskab. Det at skulle ud og sige til sine befolkninger, at de kan blive ramt af, at vi åbner for fattige lande, at vi måske endda giver dem vilkår, som favoriserer dem i en overgangsperiode, er det politiske ansvar. Det, der er det politiske lederskab, er, at man vil og tør sige de ting, der skal siges i den sammenhæng, og at man vil lade være med at forsøge at forklare alle, at vi kan beskytte dem mod alting, og at lige netop de ikke skal bidrage, for det skal vi alle.

Som jeg også tidligere har nævnt, må vi sige, at hvis ikke udvikling og velfærd kommer til de fattige, så kommer de fattige til velfærden. Tanken om og troen på, at vi kan bygge så høje mure eller så stærke hegn, at vi kan undgå den situation, er helt umulig og helt utænkelig, og derfor er det jo, når nogle er bange for fremtiden, bange for globalisering, bange for udvikling, bange for næsten alt, fuldkommen uforståeligt, at man samtidig kan argumentere for, at man netop ikke skal sikre en udvikling og en velstand, så folk har mulighed for at blive, hvor de er.

Jeg vil også gerne igen understrege, at CD er helt enig med dem, der siger, at vi skal forøge kvaliteten, vi skal forbedre vores bistand, vi skal forbedre effektiviteten, og vi skal forbedre kvaliteten, ingen tvivl om det. Men at bruge det, at noget ikke virker en gang imellem, til at skære i stedet for at ommøblere er uforståeligt for os, og det vil under ingen omstændigheder få CD's støtte.

Det, der er det afgørende, er jo, at netop der, hvor despoterne er, der, hvor det manglende demokrati, de manglende menneskerettigheder er til stede, er der jo netop brug for hjælp. Når mange har talt om Zimbabwe på det seneste i de

her diskussioner, så må vi vel understrege, at vi faktisk har fastfrosset, ændret ulandsbistanden til Zimbabwe; vi har reageret på det.

Jeg er så også enig i, at vi må overveje, om det at være programsamarbejdsland, lave partnerskab osv. skal bruges lidt mere offensivt, lidt mere aktivt, og vi må netop understrege, at vi ikke vil blåstemple stater, som ikke gør det her ordentligt. Men jeg understreger igen, at det ikke er ensbetydende med, at vi skal rende skrigende væk. Vi skal blive og fastholde der, hvor vi i direkte kontakt med dem, der har vanskelighederne, har mulighed for at hjælpe og hjælpe det, vi kan.

Det helt afgørende for CD i denne sammenhæng, som vi også har nævnt i et par korte bemærkninger, er signalet. Værdien af signalet i bistanden er meget, meget vigtigt. Vi er i en tid, hvor det er fuldkommen håbløst at sende et signal om, at det skulle være god latin at reducere og skære ned.

Som jeg også sagde, så redder 1 pct. af det danske bruttonationalprodukt jo ikke verden. Vi er ikke voldsomt store, og det er derfor, jeg siger: Det, at vi ligger spidsen, det, at vi sender signalet, har måske haft endnu større værdi end selve det beløb, Danmark har brugt på området. Det at sende det klare signal om, at dansk politik på det her område til stadighed skal vise vejen, ligge i spidsen, gøre, hvad vi kan i de samarbejdsrelationer, vi har i FN, men ikke mindst i EU, synes jeg er meget vigtigt at vi presser på for at fastholde.

Jeg vil også gerne takke de tre ministre, statsministeren, miljøministeren og udviklingsministeren, for redegørelsen. Vi er meget tilfredse med den linje og den målsætning, man lægger. Vi er meget enige i den. Vi er glade for, at vi kan få et rimelig bredt flertal bag et sådant mandat, og vi vil gerne understrege, at det her er ganske væsentligt og ofte væsentligere end nogle af de smådiskussioner, vi en gang imellem har.

Til slut vil jeg gerne gentage: Hvis et land som Danmark ikke er i stand til at enes i sin velstand om at fordele de sidste 99 pct., så er det for ringe.

Inger Marie Bruun-Vierø (RV):

Også jeg vil sige tak til ministrene for de fyldige besvarelser.

Det Radikale Venstre er dybt optaget af at skabe global bæredygtig udvikling. De fleste af ingredienserne er omtalt i det fremsatte forslag til